

Sfânta și Marea Miercuri, 8 Aprilie, 2026 (Denie) Sf. Ap. Irodion, Agav, Ruf, Asin- crit, Flegon și Ermis; Sf. Ier. Celestin, episcopul Romei

Iezechiel 2

3 Și mi-a zis: „Fiul omului, te trimit la casa lui Israel, la cei ce s’au răzvrătit împotriva Mea; la ei, care s’au răzvrătit împotriva Mea, ei și părinții lor, până’n ziua de astăzi.

4 Și fiindcă ei sunt copii neobrazăți și cu inima împietrită, Eu te trimit la ei, iar tu le vei spune: Așa grăiește Domnul:

5 Doar-doar vor auzi ori se vor teme – fiindcă ei sunt un neam de răzvrățiți¹ – și vor cunoaște că profet ești tu între ei.

6 Iar tu, fiul omului, să nu te temi de ei, și nici să te înspăimânți de fața lor – fiindcă ei își vor ieși din minți și se vor ridica împotriva-ți de jur-împrejur, iar tu locuiești în mijlocul scorpionilor –, de vorbele lor să nu te temi și de fața lor să nu te înspăimânți, fiindcă ei sunt un neam de răzvrățiți.

¹Literal: „o casă de răzvrățiți”. În limbajul biblic, prin „casă” se înțelege și familia, casnicii sau neamul.

7 Și tu le vei grăi cuvintele Mele; doar-doar vor auzi ori se vor teme, fiindcă ei sunt un neam de răzvrățiți.

8 Iar tu, fiul omului, ascultă-L pe Cel care-ți grăiește; tu să nu te răzvrățești, așa cum face casa răzvrătirii; deschide-ți gura și mănâncă ce-ți dau Eu”.

9 Și m’am uitat; și, iată, o mână întinsă spre mine; și în ea, o carte făcută sul.

10 Și El a desfăcut-o în fața mea: era scrisă și pe dinlăuntru, și pe dinafară; și erau scrise în ea plângere și bocet și vai.

Iezechiel 3

1 Și mi-a zis: „Fiul omului, mănâncă această carte și du-te și grăiește către fiii lui Israel!”

2 Astfel mi-a deschis el gura și m’a făcut să mănânc cartea.

3 Și mi-a zis: „Fiul omului, gura ta va mânca și pânțelele tău se va sătura cu această carte care ți

se dă!” Așa că am mâncat-o; și-n gura mea era dulce ca mierea.

Leșirea 2

¹¹ Și a fost că după multă vreme, când se făcuse mare, Moise a ieșit la frații săi, fiii lui Israel, și le-a văzut corvezile. A văzut cum un egiptean îl bătea pe un evreu, unul dintre frații săi, dintre fiii lui Israel.

¹² Uitându-se de jur-împrejur și văzând că nu-i nimeni prin preajmă, el l-a ucis pe egiptean și l-a ascuns în nisip.

¹³ A doua zi a ieșit din nou și a văzut doi evrei certându-se și i-a zis celui ce purta vina: „De ce-l bați tu pe aproapele tău?...”

¹⁴ Acela însă i-a răspuns: „Cine te-a pus pe tine domn și judecător peste noi? Nu cumva vrei să mă omori și pe mine așa cum l-ai omorât ieri pe egiptean?” Și s'a spăimântat Moise și a zis: „Ieșit-a oare la lumină fapta pe care am făcut-o?”

¹⁵ Faraon însă a aflat despre această faptă și căuta să-l ucidă pe Moise, dar Moise a fugit de fața lui Faraon și s'a dus să locuiască în țara Madian. Și dac'a sosit în țara Madian, s'a oprit la o fântână.

¹⁶ Preotul din Madian avea șapte

fete, care pășteau oile tatălui lor, Ietro². Și venind ele acolo, au scos apă până ce-au umplut adăpători-le, ca să adape oile lui Ietro, tatăl lor.

¹⁷ Dar au venit păstorii și le-au alungat. Atunci Moise s'a ridicat, le-a luat apărarea, a scos apă și le-a adăpat oile.

¹⁸ Dar când ele au venit la Raguel, tatăl lor³, acesta le-a zis: „Cum de-ați venit voi astăzi atât de devreme?”

¹⁹ Iar ele au zis: „Un oarecare egiptean ne-a apărut de păstori, a scos apă și ne-a adăpat oile”.

²⁰ Zis-a el către fiicele sale: „Unde e? cum de l-ați lăsat așa? Chemați-l să mănânce!”⁴

²¹ Și a rămas Moise la omul acela, iar el i-a dat-o pe Sefora, fiica sa, de soție.

²² Ea a zămislit și a născut un fiu, iar Moise i-a pus numele Gherșom, zicând: „Străin⁵ sunt eu în țară străină”. Și dac'a zămislit ia-

² Numele propriu al preotului din Madian e redat aici numai de textul Septuagintei.

³ După toate probabilitățile, un al doilea nume al socrului lui Moise. Cert rămâne acela de Ietro.

⁴ Literal: „să mănânce pâine”. Expresie ebraică pentru „a lua masa”, „a prânzi”.

⁵ În sensul de „rezident”, „locuitor temporar”.

răși, ea a mai născut un fiu, iar el i-a pus numele Eliezer, zicând: „Dumnezeul părintelui meu mi-a fost ajutor și m'a scăpat din mâna lui Faraon”⁶.

Iov 2

¹ Și a fost că'n ziua aceea când îngerii lui Dumnezeu au venit la năfățișare înaintea Domnului⁷, venit-a și Diavolul în mijlocul lor să I se năfățișeze Domnului.

² Și Domnul i-a zis Diavolului: „De unde vii?” Iar Diavolul a zis în fața Domnului: „Străbătând prin cele de sub cer și hoinărind de-a lungul și de-a latul, iată c'am venit”.

³ Și Domnul i-a zis Diavolului: „Luat-ai tu aminte la robul Meu Iov?, că dintre pământeni nu-i nici un om ca el, neprihănit, drept, adevărat, cinstitor de Dumnezeu, ferindu-se de tot răul. Și măcar că prin zisele tale ai făcut ca pe nedrept să-și piardă averile, el încă se ține statornic în neprihana lui!”

⁴ Și răspunzând Diavolul, a zis că-

⁶ Această a doua jumătate a versetului se află numai în unele versiuni ale Septuagintei (printre care și ediția de Frankfurt 1597), în acord cu 18, 4.

⁷ Versetele 1-6 alcătuiesc o paralelă destul de strânsă cu 1, 6-12.

tre Domnul: „Cojoc pentru cojoc!”⁸ Că dacă-i vorba de viața lui, dă omul tot ce are.

⁵ Nu așa ne-a fost vorba! Dimpotrivă, ia întinde-ți mâna și atinge-te de osul și de carnea lui, și vezi dacă nu te va blagoslovi'n obraz!...”

⁶ Domnul i-a zis Diavolului: „Iată, ți-l dau ție pe mână; numai de viața lui să nu te-atingi!”

⁷ Diavolul a plecat de dinaintea Domnului și l-a lovit pe Iov cu bubă rea⁹ din tălpi până'n creștet.

⁸ Și a luat Iov un ciob ca să-și radă puroaiele și s'a așezat pe gunoi, în afara cetății.¹⁰

⁸ Textual: „Piele pentru piele!” Expresie populară prin care Diavolul vrea să sugereze că legătura dintre om și Dumnezeu e un fel de târg în folosul celui mai abil: dacă Iov, prin resemnare, izbutește să scape cu viață și cu trupul întreg, tot ceea ce pierduse se poate reface.

⁹ Nu e vorba de lepră, ca în unele traduceri, ci de boala care constituie a șasea plagă a Egiptului (Iș 9, 9-11), termenul grecesc fiind același și desemnând o explozie de inflamații purulente și dureroase pe toată suprafața corpului uman.

¹⁰ În afara orașului se afla un loc în care se depozitau gunoaiele, cărora, din când în când, li se dădea foc. Așa se face că Textul Ebraic îl așază pe Iov „în mijlocul cenușii” sau „printre cenuși”. Deși nu erau lepră, bubele puteau indica un început al acestei boli, ceea ce presu-

9 Și dac'a trecut o vreme și înc'o vreme¹¹, zis-a către el femeia lui: „Până când oare te vei mai răbda, zicând: – Iată, încă puțin să mai aștept întru nădejdea mântuirii mele!?!... Că iată, amintirea ta s'a șters de pe pământ, și chiar aceea a feciorilor tăi și a fiicelor tale, pe care'n dureri și chinuri i-am purtat în pânțele și pentru care'n zadar cu ostenele m'am nevoit. Iar tu, tu zaci aici în putregaiul viermilor, nemișcat sub cerul deschis, în timp ce eu rătăcesc ca o slujnică și umblu din loc în loc și din casă'n casă, așteptând să scapete soarele ca să mă odihnesc de ostenele și de durerile ce mă cuprind acum... Ci zi ceva, o vorbă către Domnul, și mori!”¹²

10 Iar el, uitându-se lung la ea, a grăit: „De ce vorbești tu ca o femeie fără minte? Dacă noi am primit din mâna Domnului pe cele bune, oare nu le vom răbda și pe cele rele?...”. Și'n toate aceste întâmplări

punea izolarea suferindului, evitându-se astfel posibila contaminare.

¹¹Literal: „Și trecând vreme multă”. Nuanță proprie Septuagintei: izolarea lui Iov se consumă nu numai în spațiu, ci și în timp.

¹²În Versiunea Masoretică versetul 9 sună astfel: „Femeia lui i-a zis: – Încă te mai încăpățânezi în neclintirea ta? Blestemă-L pe Dumnezeu și mori!” Dezvoltarea îi e proprie Septuagintei, iar ediția Rahlfs o notează cu 9a-9c.

ce s'au petrecut asupra-i, nimic n'a greșit Iov cu buzele sale'n fața lui Dumnezeu.

Matei 26

6 Și fiind Iisus în Betania, în casa lui Simon Leprosul,

7 a venit la El o femeie având un alabastru cu mir de mare preț și l-a turnat pe capul lui Iisus, pe când El ședea la masă.

8 Și văzând ucenicii, au murmurat: „Pentru ce risipa aceasta?”,

9 că mirul acesta se putea vinde scump, iar banii să se dea săracilor”.

10 Dar Iisus, știindu-le gândul, le-a zis: „De ce-i faceți supărare femeii? că bun lucru a făcut ea pentru Mine;

11 că pe săraci îi aveți pururea cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți pururea”¹³.

12 Că ea, turnând acest mir pe trupul Meu, spre îngroparea Mea a făcut-o.

13 Adevăr vă spun: Oriunde se va propovădui Evanghelia aceasta, în

¹³Între fapta bună ca pomană și fapta bună ca expresie concretă a iubirii de aproapele (printre altele, îngroparea celor morți), ultima îi este superioară celei dintâi. În inima ei, femeia își presimțea rolul de mironosiță.

toată lumea, se va spune și ce a făcut ea, spre pomenirea ei”.

¹⁴ Atunci unul din cei doisprezece, cel numit Iuda Iscarioteanul, ducându-se la arhierei

¹⁵ le-a zis: „Ce vreți să-mi dați, și eu vi-l voi da în mână?” Iar ei i-au dat treizeci de arginți.

¹⁶ Și de atunci el căuta un prilej potrivit ca să-L dea în mâna lor.¹⁴

Tâlcuire

Tăcut-a Domnul miercuri și joi până seara, pentru ca în seara aceasta să reverse o cuvântare către ucenici căreia nu i se poate afla asemănare

nu doar în toate scrierile omenști, dar nici măcar în Scripturile dumnezeiești. Acum, după cum ne arată Biserica, auzim din gura Domnului doar porunca de a nu fi împiedicată ungerea Lui cu mir, căci aceasta Îi slujea ca pregătire pentru moarte. Înaintea ochilor Lui deja nu se mai află altceva decât moartea – taina din urmă a venirii Sale pe pământ pentru a

noastră mântuire. Să ne adâncim și noi în contemplarea acestei morți de taină, pentru a scoate din ea bună nădejde de mântuire pentru sufletele noastre cele împovărate de păcate multe și care nu știu cum să-și afle tihnă de muștrările conștiinței ce se deșteaptă și de simțirea că dreaptă este înfricoșata și nemitarnica judecată a lui Dumnezeu care plutește deasupra noastră.¹⁵

¹⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

¹⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.